

ਮਹਾਸਭਾ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ
ਫਜ਼ਲ ਅਲਟ, ਬੀ ਕੇ ਮੁਖਰਜੀ, ਅਤੇ ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ. ਜੇ.

1951 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 57

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

* ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਰੈਣੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ, ਹਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ /
1952 ਅਤੇ 3 ਹੋਰ ਅਤੇ MST. ਬਾਸੋ, —ਜਵਾਬਦਾਰ। ਜੇ
ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ - ਕਰਜ਼ੇ - ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਪਣੇ 7 ਮਾਰਚ ^ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ - ਕੀ ਵੰਡ
ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ—ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਭਾਵੇਂ
ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ — ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V), ਧਾਰਾ 47, 52, 53
ਅਤੇ 60—ਦਾ ਦਾਇਰੇ-ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ,

ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਪਿਤਾ ਬੀ.ਡੀ. ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ
ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਇਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ-ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕਲਪਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿੱਗ ਗਈ

ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ। ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਿਰਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ
ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ v.

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਰੈਣੀ, ਲਈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ
ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ, BD ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਦੁਕਾਨਾਂ ਜੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਕੂਰਕੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਬੀ.ਡੀ. ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 53 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ. ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

(1) ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ' ਕੇਵਲ ਬੀਡੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਅਸਲੀਲਤਾ 'ਤੇ;

(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵੰਡ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਅਤੇ

(3) ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਫ਼ਰਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਾ 52 (2), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪਾਤਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 53, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਗੁਣ।

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ Mst. ਨਰੈਣੀ, ਵੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵੰਡ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 60, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੂਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ * ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 53, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੋਹ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੋਰ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਸੁਬਰਾਮਣਯਾ ਬਨਾਮ ਸਬਪਤੀ (1), ਅਨੰਬਤ ਬਨਾਮ ਸਿਵੱਪਾ (2), ਬਕੋ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (3), ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਰਦੁਮਨ (4), ਰਘੁਨੰਦਨ ਬਨਾਮ ਮਤੀਰਾਮ (5), ਅਤੇ ਅਤੁਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਨੰਦਨਜੀ (6), ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ-; ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਰਰਹਸਵਾਮੀ (7), ਵੀ.ਪੀ. ਵੈਂਕਣਾ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਐਸ. ਦੀਕਸ਼ਤੁਲੂ (8), ਅਤੇ ਸੁਬਰਾਮਣਯਾ ਬਨਾਮ ਸਬਪਤੀ (1) ਵਿੱਚ ਅਯੰਗਰ, ਜੇ. ਦਾ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਿਰਣਾ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (1) 51 ਪਾਗਲ. 361 (FB)
- (2) 52 ਬੋਮ. 376.
- (3) 53 ਸਾਰੇ. 868 (FB)
- (4) 14 ਲਾਹ. 399.
- (5) ੬ ਕਿਸਮਤਾ 497.
- (6) 14 ਪੈਟ. 732 (FB)
- (7) 22 ਪਾਗਲ. 519.
- (8) 41 ਪਾਗਲ. 136.

18 ਮਈ 1948 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਸਿਮਲਾ (ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.) ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 1946 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 189 ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ 1946, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕੁੰਜਰੂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਰੰਗ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬੀ.ਕੇ

ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੁਖਰਜੀ *ਜੇ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 18 ਮਈ, 1948 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। , ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ 1946 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1945 ਦਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 18, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਨੋ ਲਾਜ਼ੀਕਲ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। 30 ਸਤੰਬਰ, 1925 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਨੇ ਮੂਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਰੈਣੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਾਂਡ ਚਲਾਇਆ। 1, ਅਤੇ ਤਲੇਕ ਚੰਦ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ 6,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1928 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਨਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਭਰਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨਪੁਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 23-1928 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ 20 ਜੁਲਾਈ 1928 ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। 29 ਸਤੰਬਰ 1934 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਰੈਣੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ 12,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀ.

ਸ਼੍ਰੀਮ. ਵੀ; . . ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਮੋਰਟੇਜ ਬਾਂਡ ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ^{ਰਾਏ T.M} ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ^{ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੈਸਾ} ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੀਕੇ	ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ	ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
iviukerjea	ਗਿਰਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ	ਸੰਯੁਕਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਜੇ*	ਪਰਿਵਾਰ। 18 ਦਸੰਬਰ 1934 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ,	

ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 34, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 4 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਗੀ. ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਹੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ * ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਰਗੇਜ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 7 ਫਰਵਰੀ 1935 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ * ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਿੱਚ ਲਈ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਬਣਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ। 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1935 ਨੂੰ, ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ** ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁੜ-ਦਾਸ ਦੀ ਹੱਡੀ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ: 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1935 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਨੇ ਬਦਨੀ ਜਾਂ ਸਟੋਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨੈਠਿਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸੇ * ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੌਰਗੇਜ ^{ਪੰਨੇ 6} ਅਤੇ ^{ਜੇ ਆਰ} ਡਿਕਰੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਇੱਕ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਾਰੈਣੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਗਿਰਵੀ ਦਾ। 20 ਨਵੰਬਰ ਆਦਿ ਨੂੰ.. 1935 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ^{ਮੁਦਈ} ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 425 ਆਨੇ ਦੀ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਸਫਲ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ 13 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਫਰਮਾਨਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਬਦੁੱਲਾਪੁਰ ਨਾਮਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1945 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ। ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬਟਵਾਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 1928 ਵਿਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਰੈਣੀ ਕੋਡ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਬੀ« ਕੇ. ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਅਮਰ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਸੀ- ਮੁਖਰਜੀ ਇੱਕ ਲਿਟੀ, ਧਾਰਾ 47, ਸੀਪੀ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਰਹਿਮਾਨ, ਜੇ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਅਪੀਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ **ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤਹਿਤ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਕੇਵਲ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ,
ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਜਰੂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ * 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

construction to be put upon the terms of the com- Panna Lal and promise decree. The operative portion of the decree ahothor as drawn up by the court stands as follows :

Mst. Naraini,
etc.,

“ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ , ਸਮਝੌਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 425-7-0 ਰੁਪਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨ। ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਹਨ, ਇੱਕ ਪੰਨਾਲਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਲਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰਪ੍ਰਸਾਦ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਜੰਟ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਅੱਧੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਜਰੂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ "ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਦਾ ਅਰਥ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਬਟਵਾਰੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਇਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਟਡ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ

B. K.
Mukheriea

Panna Lal and another
v.
Mst. Naraini,
etc.,
B.K.
Mukherjea
J.

ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤਾਕਤ ਹੈ ਪਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 52(1) ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੈਕਰੇਟਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 52(1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। CP ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਗੁਣ। ਕੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬਟਵਾਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਕਵਰ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਧਾਰਾ 53 ਵਿਚ ਇਸ ਪਾਤਰ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 53, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਗਲਤ ਫਰਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 53 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ,

the decree
the Civil
incidents
character.
entitled to

i

ਦਖਲੀ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਓ। ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਜਰੂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚ- • ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਯਾਭਾਗ ਸਕੂਲ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਹਿੰਦੂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਗੈਰ-

ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਇੱਕ ਪਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜਿਸ ਨੇ ਟੈਕਸਟ:

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਧਾਰ ਜਾਂ ਇੱਛਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ, ਇੱਕ ਨੌਕਰ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਜਾਂ
ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਐਡ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। "

ਹੋਰ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤੇ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ। ਮੂਲ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਪੋਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤਿਆਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

Panna Lal and another
v.
Mst. Naraini,
etc.,
B.K.
Mukherjea
J.

ਜੱਦੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੀ, ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਹੁਤੀ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ; ਪਰ ਪੜਪੋਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਹੁਣ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ (1). ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਰਜ਼ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਮਿਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ, ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਰੱਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਠ ਲੇਖਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਫਰਜ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਪੁੱਤਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇੱਕ - chorite ਬਣ ਕੇ ਮੌਤ (2). ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਪਿਤਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ (3)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਤਾ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਸਮੇਤ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਲੋੜ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਦਾਗ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਇਹ ਲੈਣਦਾਰ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਿਤਾ ਦੀ, ਸਗੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੈਣਦਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

(1) ਵਿਦੇ ਮਸਿਤੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ, 53 ਐਲ.ਏ. 204.

(2) *Vt* ^ ਮੇਨ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ, 11 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ. 408.

(3) ਬਨਾਮ ਮੰਗਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦ, 51 ਆਈ, ਏ. 129.

ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ . ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ^

* ਵਿਕਰੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ MS * ਆਇ ' ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰੋ- _____ ਐਲ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ

ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ . ਕੇ.

ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੋਨੀਯੋਗ (1). ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਮੁਖਰਜੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ^ 'ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਭਾਗੀਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਪਰਿਵਾਰ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਕਰੀਅਰ ਡਾਇਟਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। - ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੁੱਤਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ; ਕੀ ਲੈਣਦਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ .ਜੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ.

ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਹਿੱਸਾ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ (2)।

(1) ਕਿਡੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲੰਬਾ ਬਨਾਮ ਕੰਟ ਲੈਲ, 1 LA, 321 ; ਮਦਨ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ, ਕਾਂਟੂ ਲੈਲ, 1 ਐਲ.ਏ. 333; ਸੂਰਜ ਬੰਸੀ «। ਸ਼ਿਓ ਪ੍ਰਸਾਦ, 6 ਐਲ.ਏ. 88;

ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਜ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, 51 LA; 129.

(2) ਵਿਦਟਮੇਨ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ, 11 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, - 430। ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਾਮਗਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਰੈਣੀ, ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ-

etc., ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਅਦ ed ਫ਼ਰਮਾਨ. ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦਾ ਮਤਭੇਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ (1)). ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਇਹ

ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੰਡ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (2)।

ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਫ਼ਰਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਅਨੈਤਿਕ ਪੌਜ਼ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ . ਲੈਣਦਾਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਉਪਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਪਿਤਾ

ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੈਣਦਾਰ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇ ਪਿਤਾ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(੧) ਵਿੱਡ ਸੁਬਰਾਮਣਯ ਬਨਾਮ ਸਬਪਥੀ, 51 ਮੈਡ. 361 (FB);

ਅੰਨਾਬਤ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵੱਪਾ, 52 ਬੋਮ. 376;

ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਰਦੁਮਨ, 14 ਲਾਹ. 399;

ਅਤੁਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ- ਲਾਲਾ ਨੰਦਨ ਜੀ, 14 ਪਤ. 732 (FB);

ਬਾਕੋ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, 53 ਆਲ 868 (FB);

ਰਾਘੁਨੰਦਨ ਬਨਾਮ ਮਤੀਰਾਮ, 6 ਕਿਸਮਤ। 497 (FB)

(2) ਵਿਦੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, 22 ਮੈਡ. 519;

ਵੀਪੀ ਵੈਕਪਨਾ ਡੀ. VS ਈਕਸਤੁਲ, 41 ਮੈਡ. 136;

ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਯੂ ਵਿੱਚ ਅਯੰਗਰ, ਜੇ, ਦੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋ / ਸਬਨਾਥੀ,

51 ਮੈਡ. 361 (FB) ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਜੋ ਪੰਨਾ

ਲਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹੈ।

Naraini,
etc.,

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਲਰ, ਜੇ., ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ^੩।

"ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ : * ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਲਈ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਲੈਣਦਾਰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਰ. ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ

B. K.
Mukherjea
J.

ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਂ ਸੀ;

ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ?

; ਅਤੇ ਸੋਰੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ? ਪਾਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ-; ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ; ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਹੈ?"

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਐਡ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਿਤਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਮੀਦ, ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਾਜਬ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। * ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਉਚਿਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਥੋਪਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟਾਇਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਮਾਪ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰ

(1) ਵਿਦੋ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਬਨਾਮ ਸਬਪਥੀ, 51 ਮੈਡ. 361 'ਤੇ 369 (FB).

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ; ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ "• ਪਿਤਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪਾਹਜ ਹੈ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਣਸੁਣਿਆ ਹੈ। et[^] arami ' ^° < 1 ਇਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ

ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ

ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ : ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ-

ਬੀ.ਕੇ., * ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਟਾ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਹੈ- ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਸੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ * ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ :

"ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ

ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਹੱਦ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਾਰਦ ਦਾ ਪਾਠ (2) ਹੈ:

“ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਤਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਰਹੇ।”

ਕਾਤਿਆਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (3):

“ਪੁੱਤਰ ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਤੋਹਫੇ ਅਤੇ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਰਹੇ ਹਨ।”

ਮਨੂ (4) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਹੈ:

“ਪਿਓ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਹੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਣ ਦਿਓ।” ਯਾਗਨਾਵਲਕਾ (5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ:

“ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।”

(i J 53 All. 868 at 876 (FB))

(2) ਨਾਰਦ, 13, 32.

(3) ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਗੰਗਾ ਨਾਹਤ ਝਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਗ I, ਪੰਨਾ. 202, ਹਵਾਲਾ ਨੰ: 211.

(4) ਚੈਪ. 9, » 218.

(6) ਜੇਸੀ ਘੋਸ਼ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ, ਵੋਲ. II, ਪੰਨਾ 342.

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵੰਡ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਵੰਡ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਰੈਣੀ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬੰਧਨ ਆਦਿ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ- ਫਾਈਡ ਜਾਂ ਮੁਖਰਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਦਾਸ (1), ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਜੇ. ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਣਵੰਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ "ਪੂਰਵਲੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਰਜ਼ੇ ਸਨ। ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਲਈ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ। ✓ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ (2) ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਕਰਜ਼ੇ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ" ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।

ਪੁੱਤਰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ " ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ " ਅਤੇ " ਮਾਲਾ ਫਾਈਡ " ਭਾਗ ਅਕਸਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(1) 63 ਆਈ.ਏ. 384.

- (2) ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਚੈਪ. 6, ਆਇਤ 36.

Panna Lal and another
v.
Mst. Nara^ni
B.K. Mukherjea
J.

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕੇਸ. ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸਰ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜੇਕਰ ਮਾਲਾ-ਪੱਖੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ * ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਹਰਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਟਰਾਂਸੈਕਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਣ ਲਈ. . ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੰਗਦਾਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਆਪਣੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਂਝੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ. ਪਰ ਇੱਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇਰਾਦਾ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਸੀ; ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਕੀ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਕਰਜ਼ੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਵਿਚਾਰ, ਬੇਲੋੜਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

**Patina Lal and
another
v.
Mst. Naraini,
etc.**

**B.K..
Mukherjea
J.**

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ, ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਜੋ ਸਾਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ - ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵੰਡ 'ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਠੋਸ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਵੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਤਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ, ਵਿਛੜੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ। ਸਥਿਤੀ

(1) ਵਿਦੇ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰਰਾ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟਸੁਬਾ, 37 ਮੈਡ. 1120; ਸੁਬਰਾਮਣਯਾ ਬਨਾਮ ਸਬਪਥੀ। 51 ਪਾਗਲ. 361; ਤਿਰੁਮਾਲਾ ਮੁਥੂ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਣੀਆ, ਏਆਈਆਰ 1937 ਮੈਡ. 458; ਸੂਰਜਮਲ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀਰਾਮ, 1939 ਬੋਮ. 658; ਅਤੁਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਨੰਦਨ ਜੀ, 14 ਪੈਟ. 732; ਗੋਵਿੰਦਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨਾਥੂਲਾਲ, ILR 1938 ਨਾਗ। 10.

(2) ਇੱਕ ਹੋਰ*^ ^ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ „(1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

hist- .ਨਾਰਾਇਣੀ.

“ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ

ਆਦਿ

g k "

ਮੁਖਰਜੀ

ਜੇ ਜੇ

ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ; ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਲਈ

ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ -

ਹੋਰ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਇਹ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਨੱਥੀ ਅਤੇ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ

60 ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਾ

ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੱਜਮੈਂਟ -ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

ਜੇ ਹਿੱਸਾ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ

ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ

ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ

ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ

ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ।"

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਪੁੱਤਰ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਛੜੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ

(1) ਜੈਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਸੋਨਾਜੀ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਨਾਗ, 24 ਨੂੰ 29.

ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ¹¹ ¹¹ ¹¹ ¹¹ ¹¹ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ¹¹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਰੈਣੀ, ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਕਰਜ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ **etc.** ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਜਰੂ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, **B.K. Mukherjea** ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਮਿਤਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 60, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਥਿਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 52 (1), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਵਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ Naraini[^] ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੱਥੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

-tc. 'ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

-----ਕਿ " ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ

ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ

ਬੀ.ਕੇ

ਮੁਖਰਜੀ ਜੋ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ-

* ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ

ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ * ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ <ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੰਸ਼ਜ ਦੇ ਹੱਥ ਆਇਆ ਹੈ।" ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 1908 ਦਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। »ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੰਸ਼ਜ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੂਰਵਜ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਉੱਤਰਜੀਵਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਬਚੇ ਰਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ > ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਅ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਪਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। , ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਵਿਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਜਾਂ ਘਟਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ

ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੁੱਤਰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੁਰਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ - ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਉਪਾਅ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ। ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 53, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਸਹੀ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਵੰਡ, ਜੇ. ਨੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੁਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਨੰਦਨ ਜੀ (1) ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਜਰੂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

u.
Mst.
Narain?,
etc.)

B. K.
K. K.

(1) 14 ਪੰਨਾ 732.

ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਅਤੇ 52 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਸ਼ੀਮਤੀ ਨਰੈਣੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੀ-ਆਇਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ' & . ਦੀ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਖਕਰਜੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵੰਡ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਬਕਾਏ ਲਈ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸੂਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ, ਇਸ ਲਈ, ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ, ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਨੁਕਤੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵੰਡ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਹੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਹੀ, ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ "ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਪਿਤਾ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਲੈ

ਸਕਦੇ ਸਨ। , ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁਣ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਡਿਕ੍ਰੀਟ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਡ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਡਿਕ੍ਰੀਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਕ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ. ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ